

secus vñ qñ iuder ipse suspicat. put loquuntur hic. Et ad ter. in. d. l. rescripta. etiā respondet qñ loquitur in rescripto qđ specialiter probabat in illo casu impetrari. put Bal. ibi i. p̄m. declarat illū ter. secus in rescripto qđ simpliciter fit ē ins. cōe. Uel etiā aſt. ter. hic declarari potest cōſiderādo qđ cū ministerio dī qđ qualitas negotiū cō debet considerari diligenter qđ l. prima facie videat mandatū in iustū tñ interius bene cogitato forte apparebit iustum & tunc mandatū dī impleri put dicatur in prima parte alternatīne. Aut finaliter diligēter cōſiderādo mandatū tñ vñ iustū & tūc oꝝ reſcribere prout dī in secunda parte alternatīne. Et conclusio & reg. s. firmata p̄ istū ter. videtur procedere in iudice qđ cause cognitio nem adhibebit. sed vñ in excusatore qđ sententia in iustū ere qui oꝝ c. paforū. qđ qđ vero. de offi. delega. in. c. qñ. eo. tī. Et hoc intelligitur nī cā esset criminalis corporis afflictio ut no. Abb. post Inno. in. d. c. qđ vero. & marime hoc videtur habere locū qñ cōſtarer de inoſtia quo casu oīno ſupſedēdū eēt. l. j. h. f. vbi Bar. ff. de qđ. circa f. in. v. itē no. t. no. Bal. in. l. circa f. C. de cōfessiō. vbi allegat Inno. in. c. p̄ illum ter. de pur. vulga. t. no. etiā Bal. in. l. addictos. circa f. versicu. dicit etiam Inno. C. de ep̄is. audi. & facit ter. no. in. l. inde neratius. f. a. d. l. aquil. q. f. Secūdo iſta regula vñ procedere in dubio prout ter. hic loquitur dum dicit reſcribere. elle ad perſcrutatū voluntatē superioris. secus ergo ſic cōſtaret de mēte qđ tūc ceſſaret rō qđ hic allegatur. Et iāco inferri videtur qđ habita ſecunda iuſſione ter. hic non haberet locū qđ tunc apparet de voluntatē superioris. q. f. & hoc vero inbemus. in aut. vt nulli iudicii col. viii. & idē dicēdū videtur ſi motu proprio reſcriptū emanauit qđ ſeſa iuſſio & clausula motu proprio eparant ut not. Bal. in. l. dānoſa. de p̄cī. impre. offeren. qđ dictū p̄o singulari no. Roma. in. l. f. in. l. f. de viro. ff. ſol. ma. r̄xi. fallen. Alexr. in. l. iii. in. p̄nci. ff. qđ quicqđ iuris. Sed contra hoc qđ dictū est de motu. p̄prio vi detar deſcio Lar. in. confi. cōfli. col. f. ver. & ſi dicatur confi. inci. vi detur dicendum. vbi videtur velle quod iſte ter. etiam haberet locum in reſcripto quod motu proprio cōdeditur & Hodernio. hic ſequuntur. Sed p̄imum dictum etiam tener Bal. in. c. cō ad eo. col. fina. ver. ego puto inſra eodem & hoc verius videtur quia cōſare videtur ratio que in ter. allegatur. Successore Abb. querit an habeat locum iſte ter. ſi mandet papa aliquid fieri ſub pena ex communicationis quam incurrat ipſo facto ſi non paruerit. & ex dictis eius duas conſclusions colliguntur. ¶ Prima est quod ſi dubitat de mēte pape ſuperdere potest & reſcribere quia hoc facit iure permittente. ut hic. vnde licet dicatur diſtricte precipiēdo mandamus. potest tamen ex iusta cauſa ſuperdederi ut no. Bal. in. c. cum ſteneamur. de p̄bē. prout illum reſerunt And. ſcu. & Hod. bic. Et idem videtur ſi ex certa scientia ſcriptū ſit quia poſt tamen probari de obzeptione ut no. Bal. in. l. f. colum. j. c. ſen. reſci. non poſt. ver. ſed an poterit. & facit quod not. Bal. in. d. l. fin. col. ii. v. dicas etiā. & Alexr. cōſli. crxv. viſo titulo qſtioſis in ſi. lib. ii. Et rō p̄dictoriū oīm vñ qđ qua rōne ſupior q̄ ſcribit deceptus videatur in ſacto p̄cipiali circa iſformationē ita pariter in clausulis acceſſoriis. arg. l. lodi. h. ouerſum. ff. de noua. Et ad predicta facit. l. j. h. qſtū. in. f. f. de appell. vbi l. ſi ſententia principis non poſſit ap̄pellari. fallit qñ ſuit male informatus qđ tunc nō videtur cognouisse de cauſa ut ibi dī. Et predicta cōſlūdo procedit qñ eſt dubiuſ de voluntate prout Abb. loquuntur ſecus ſi conſtaret qđ tunc parēdū ſit mandato licet dñrū ſit. ix. dīſt. in memoriam ſupradictum fuit ſed hoc limitatū ut in seq. conſlūdione dicam. ¶ Secūdo cōſlūdo Abb. eſt qđ ſi timetur de ſcandalō vel ſi mandatū ſtinet heretim vel pecatū nō eſt pape obedēdū ut eſt dictū no. Inno. in. c. inqūſitioni deſen. exc. qđ Abb. bic refert. & per hoc inſert oī. Abb. in. d. c. inqūſitioni qđ cardinales non tenētur obediēre pape etiā ſi illos ſi cōſtaret quando concilium impetratur. idem Abb. in. c. cum te neamur. de p̄bē. vbi conſlūdit nō eſt obedēdū iſto cauſu quānū in mandato ſue p̄cepto dictum ſit non obſtantē ſcandalō. & idem Abb. in. c. ſignificauit. col. ii. de off. ordi. In iſta conſlūdione eſt defectus poſtſtatū in queſtione precedenti eſt defectus voluntatis ut Bal. declarat in. l. reſcripta. col. ii. in. q. C. de p̄cī. impre. offe. & ad predicta facit quod dīca in seq. ¶ Ex ſupradictis Abb. inſerit ad queſtione an parentum ſit ſi papa ſcribit pro notorio indigo no. ut ibi certum beneficium conſeratur. & cōſlūdo eius eſt quod ſi ſi cōſtarat de mente pape in cauſa in quo diſpensatio poſtſt. Sed cōtra bā conſlūdionem facit quia diſpensatio debet expreſſe fieri p̄ glo. in. c. ii. de ſcisma. & no. Anto. de but. in. c. ſignificat. in. f. de off. ordi. ergo non videtur cum notorio indigo diſpensatio niſi ex primatur. Ad quod bene facit ter. in clemen. ſi ſummuſ ſponſifer. de ſen. exc. vbi licet papa ſcienter excommunicato cōſtēt p̄ hoc non videtur illū abſoluere. & quānū ex certa ſententia nominet ali quem vel tractet ſub titulo alio cuius dignitatis non per hoc videtur diſpensare ſi erat inbabit. & in. d. c. habet. Et iāco dicit Ange. in. l. libertus. l. ii. ſi de in ius vo. q̄ licet papa ex certa ſententia reſcriptū concedat excommunicato non per hoc videtur illum abſolute re ve agere poſſit. Pro reſponsione conſiderandum eſt qđ in ſummo poſtſt. vel in p̄incipe prout Abb. hic loquitur & i. p̄mo.

tione ad dignitatē vel alio actu gratioſo conſlūdo Abb. vera vi detur. quia p̄inceps habet potestatē & cōſtarat de volūtate & illa diſpensatio erat necessaria ad validitatē actū de quo agebat. & in terminis hoc idē dicit Bal. & Ange. de ſpuriō ſcīter p̄imoto ad epiſcopatū in. l. imperialis. ſi miles. per illū ter. cū gl. in verbo oportet. C. de nup. facit ter. in. l. quidā cōſulebat. ſf. de re iud. cū ſi. vi traſtit Roma. cōſli. ccvij. in caſu p̄poſite. Hod. in. c. p̄terea. de testi. cog. Et ad hoc etiā facit qđ licet in dubio non videtur p̄inceps tri plenitudine potestatis ut p̄ Inno. in. c. innotuit. de elec. tamē ſallit qñ actus aliter valere nō poſt ut no. dicit Pa. de cast. in. l. ex imp. feſto. in. f. C. de testa. & cōſli. cclxxv. in facto p̄ſenti. Alexr. in. l. quāqđ. C. de test. mili. Secus eſt in inferioribus a p̄incepe in quib⁹ cauſe cognitio requiriſt & iō expreſſa diſpensatio necessaria eſt ut Abb. diſtinguit in. d. c. f. de ſcisma. & ita intelligit qđ in cōtrariū allegatur de expreſſa diſpensatio. Non obſt. ter. in. d. cle. ſi ſummuſ pon. tifex. qđ per illū ter. cōclūdo ſupra facta limitatur p̄cedere qđ verba p̄olata a p̄incepe oſtendit inabilitatem. ut qđ dicat talē ille gitime natū p̄mouemus al's ſecus. vt no. cōclūdit Anto. de bu. in p̄o. de. c. col. vi. Hod. ſequuntur bic & hoc modo multū reſtrin. gitur cōclūdo Abb. bic. & iō in terminis in q̄bus ipſe loquitur videt ſi certa ſcientia ſufficiens ſit ut inducat diſpensatio. qđ conſtarat de potestate & volūtate. ut ſupradicti eſt. Non ob. ter. in. d. cle. ſi ſummuſ pontiſter. qui loquitur in verbis enūciatiuſis que nō diſponunt. ſecus in qſtione Abb. vbi ſunt verba diſpoſitiua & aliter actus nō valeret. Non ob. dictum Ange. qđ loquitur in reſcripto qđ concedit ad iuris comuniſ ſobseruātiā. ſecus videtur in actu gratioſo ut. ſ. di. ri. ¶ In gl. in verbo rationabilem. Abb. post glo. & Hostien. pri mo cōclūdit qđ quis tenet rationē adducere ſi ex officio ſibi in. cū. bit ut in testibus a quib⁹ ratio reddi debet & hoc intelligit quādo interrogati ſunt de ratidē. alſo vero teſtes qui ſimpliciter deponunt bene p̄bā ſi de ratione nō ſint interrogati. glo. Bar. & doc. in. l. ſol. lam. C. de testi. & p̄ glo. iiii. q. iii. h. itē ſol. Inno. & doc. in. c. cū cām. de testi. ſperunt tamē teſtes qui rationē adducunt & teſtes qđ ratio nem nō adducunt. nō ſunt idonei ad reprobañ. instrumentū. ut no. tradit Bal. in. l. p̄bāteri. in. f. C. de epi. & cler. Et talibus teſtibus qui rationē nō adducunt dato qđ nō ſint interrogati nō deferrit in ramēti in defectu probationis ut no. dicit Bal. in. c. j. h. ſacramen. tū. col. ii. de cōſue. recti ſeu. de quo dīxi in rub. de p̄ba. in. f. ¶ Et noſādū eſt qđ nō valeat cōſuetudo vel ſtatutū qđ credat teſtib⁹ malam rationem reddentibus ut inqūſit Bal. in. l. ſi non ſpeciali. in. f. C. de testi. & in. ratiōne generalis arbitrii qđ baberet nō potest credere tali teſti. & dīxi in. c. i. iiii. distin. Et idē eſt in quolibet administratore qui tenet administratiōne rationē reddere. no. Roma. in. ſi. clvij. circa prī. in. iiii. dubio. & cōſli. ccvij. quo ad p̄mū. Abb. cōſilio. xij. vt clare materia in. vi. dubio libo. j. cum ſimi. lxxvij. i. cauſu preimmo in prī. ¶ Secūdo Abb. cōclūdit qđ de ſecretis dei ratio reddi nō poſt ut in iurib⁹ alleg. i. gl. vii ſi q̄raf quare voluit ſi carnari christi illo tpe & nō p̄i. rō reddi nō potest. ut p̄ glo. in. cle. prima in ſbo ex tpe. de ſumma trini. & ter. not. de penit. dist. iiii. c. ſi ex bono. vbi glo. prima. & facit ter. xj. qđ. j. in. c. ſacerdotibus. in. fin. 8

¶ Tertiō conſlūdit qđ de iuſtitia poſtiua & de bis que cōſtitut. involuntate principis ratio reddi nō potest. ut per gl. in. l. j. h. pue ritiam. in verbo p̄tor. ratus. ſf. de poſtulan. cum ſi. vt late tradit Hod. bic. Et not. etiam Bar. in. l. relegati. ſf. de pe. vbi dicit qđ in bis eſt pro ratione voluntas. & Bal. in. l. gallus. h. ſi eius. ſf. de li. be. & poſtbus vbi dicit qđ nō habemus. l. vel ſtatutū nō debem⁹ ulterius inuſtigare.

- 1 Religiosi poſſunt ſuper decimis priuilegiari a papa.
- 2 Reſcriptum impetrati contra religiosos an valeat nō facta mentio de religionis qualitate.
- 3 Priuilegium qñ dat formam reſcriptis impetrandi ſi forma non ſervetur reſcriptum non valeat.
- 4 Priuilegium reſtringit ad cauſam eius limitatam.

¶ Philippus decins.

Cum ordinem. ¶ Summa & diuidit nota qđ ſup decimis poſſunt religiosi talis a papa priuilegiari. c. ex parte. el. i. vbi gl. declarat de deci. & ſi ſi i. totum volli non poſſunt iuxta no. in. c. que in eccliarum. de cōſtitu. tamē quibusdam perfonis a papa remitti poſſunt reglo. no. con. clūdit quam Hod. Jo. and. & Abb. post alios ibi ſequuntur in. c. a nobis. in verbo excepit. de deci. debet tamē tale priuilegium ſtricte interpretari. ut not. Old. cōſli. cclxxvij. queſtio eſt vitru priuilegijs. Roma. cōſli. clxxv. ſi admittimus. in ſi. cum ſimi. ut dīxi conſil. cōſli. 2 ¶ Secundo no. vt Abb. dicit bic qđ reſcriptum impetrati contra religiosos valeat licet non faciat mētionem de qualitate religio. niſi cuius ordinis ſunt ſatis eſt enim conſtare contra cuius mo-

a In executo
re. executor. de
bet exequi ſen
tētiam etiam
inuſtiam.